

וידוי הגדול לרבנו נסים ז"ל

בס"ד

ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשה טוב לא עשיתי:

תוכן עניינים

וידוי הגדול לרבנו נסים ז"ל, ראש ישיבת בבל: 1

[רשימת תרי"ג המצוות - לפי פרשיות השבוע] 4

שבע מצוות דרבנן; 10

וידוי הגדול לרבנו נסים ז"ל, ראש ישיבת בבל:

רבנו של עולם. קדם כל דברי אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותי עברו ראשי. כמשא כבד יכבדו ממני. ופשעי רבו מלמנות. וחטאתי עצמו מספר. מתודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי. בכפיפת ראש. בכפיפת קומה. בנמיכת רוח. בחלישות חיל. בשבירת לב. בקידה. בבריכה. בכריעה. בהשתחויה. באימה. במורא. ביראה. ברעדה. בפחד. בחלחלה. על החטאים ועל העונות. ועל הפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך ה' אלהי.

אומר אני לפניך ה' אלהי. מקצת מעשי הרעים. ודרכי המקלקלים. ומפעלי המכערים. לגמרם אי אפשר. ואין בי פח לגלותם ולבררם. ולא אעצר חיל לחברם. ואיני כדאי לבקש עליהם מחילה וסליחה וכפרה. מה אני. מה חיי. אני הבל וריק. עפר ואפר רמה ותולעה. מתבושש אני מחטאי. ומכלם אני מעונותי. ונחפר מפשעי. ואם אבא לבררם ולחברם ולפרשם. יכלה הזמן והמה לא יכלו. ואין לי פתחון פה להתנודות עליהם. גדול עוני מנשוא. עצמו פשעי מספר. בשתי וגם נכלמתי כגנב הנמצא במחתרת:

רבנו של עולם. אם באתי לפרט את חטאי ולפרשם ולבארם. יכלה הזמן והמה לא יכלו. על אי זה מהם אתבע. ועל אי זה מהם אתודה. ועל אי זה מהם אבקש מחילה וסליחה וכפרה. על הכלל או על הפרט. על הנסתרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות. על החדשות או על הישנות. על הטמונות או על הידועות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני. אני יודע בעצמי שאין בי. לא תורה ולא מצוה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה ולא כשרון. לא גמילות חסדים ולא ישרות לבב. אבל אני אויל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חייב

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי. שלא תבא במשפט את עבדך. כי לא יצדק לפניך כל חי. מה אני. מה חיי. אני כקש לפני אש. וכעצים יבשים לפני האור. כסף סגים מצפה על חרש. הבל הבלים שאין בו ממש:

במה אקדם פניך ה' אלהי. או מה רפואה אבקש ממך. כבן סורר ומורה הייתי לעשות הרע בעיניך. כעבד מורד באדניו וכתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואת אשר טמאת טהרתי. את אשר התרת אסרתי. ואת אשר אסרת התרתי. את אשר אהבת שנאתי. ואת אשר שנאת אהבתי. את אשר הקלת החמרתי. ואת אשר החמרת הקלתי. את אשר קרבתי הרחקתי. ואת אשר הרחקתי קרבתי. אך לא להכעיסך נתפונתי. ובעזות מצח באתי לבקש מלפניך מחילה וסליחה וכפרה. שמתני פני פחלמיש. ואדע כי לא אבוש. כי עליך בטחתי ה'. אמרתי אלהי אתה. ונשענתי על רבי חסדיך. כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום אךך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ומרבה להיטיב:

רבנו של עולם. מנהג בית דינך הצדק. לא כמנהג בתי דינין של בשר ודם. כי מדת בשר ודם. כשאדם תובע את חברו בממון. יבא אל הדין. אם יכפר ינצל מן הממון. ואם מודה מתחייב לתן. ובית דינך הצדק לא כך הוא. אלא אם יכפר אוי לו. אוי לנפשו. ואם מודה ועוזב. אתה תרחמיהו. ותציל את נפשו מדינה של גיהנם:

וינדע היום עז רחמיך. בהעביר את חטאת עמך. המתנודים לפניך ואומרים:

אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך ותפלתנו ואל תתעלם מלפני מתחננתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לה'. ואתה נשאת עון חטאתי סלה:

וידוי הגדול לרבנו נסים ז"ל

(תהלים לב,ה) מִכֶּסֶה פִּשְׁעֵי לֹא יִצְלִיחַ. ומוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחֵם: (משלי כח, יג):

אֲשַׁמְנוּ. אֲכַלְנוּ מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. אֲכַלְנוּ בְּלֹא נִטִּילַת יָדַיִם. אֲכַלְנוּ בְּלֹא בִּרְכָה תַּחֲלָה וְסוּף. אֲכַלְנוּ עַל הַדָּם קֹדֶם תַּפְלָה. אֲכַלְנוּ וְשִׁתִּינוּ דְּבָרִים הַצָּרִיכִים בְּדִיקָה מִן הַתּוֹלָעִים וְלֹא בְּדִקְנוּ וְנִתְחַיְבְנוּ עַל כָּל תּוֹלַע וְתוֹלַע חֲמִשָּׁה מַלְקִיּוֹת:

בִּגְדֵנוּ. בִּטְלָנוּ תוֹרַתְךָ. בִּרְכָנוּ בִּרְכוֹת לְבַטְלָה וּבִרְכָה שְׁאִינָה צָרִיכָה. בִּרְכָנוּ בְּלֹא פִּנְתַּת הַלֵּב וּבְחִסְרוֹן תְּבוּת וְאוֹתִיּוֹת. בִּטְלָנוּ קְרִיאַת שְׁמַע וְתַפְלָה וְצִיצִית וְתַפְלִין. בְּזִינוּ אֵב וְאֵם וְאֲחִינוּ הַגָּדוֹל. בְּזִינוּ חֲכָמִים וְיִרְאֵי שָׁמַיִם. בִּרְכָנוּ בִּרְכַּת הַמָּזוֹן בְּקִלּוֹת רֹאשׁ. בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לֹא עָנִינוּ בְּהִזְכָּרַת הַבִּרְכוֹת:

גִּזְלָנוּ. גָּנַבְנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וּמִהַגּוּיִם. גָּנַבְנוּ דַּעַת הַמָּקוֹם וְדַעַת הַבְּרִיּוֹת. גָּלִינוּ פָּנִים בַּתּוֹרָה שְׁלֹא כַּהֲלָכָה. גָּאִינוּ בְּמַחֲשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה וּגְרַמְנוּ עֲכוֹב הַגָּאֲלָה. שְׁאִין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיָּכְלוּ גִסֵּי הָרוּחַ מִיִּשְׂרָאֵל. גְּרַמְנוּ לְמַלְאָךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיְהָא מַחְלָל מַפְשְׁעֵינוּ מִדְּכָא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ:

דְּבִרְנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. וְלִיצְנוֹת וּרְכִילוֹת וְשִׁקָּר וְחִנְפָּה וְנִבְלוֹת הַפֶּה. דְּבִרְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְעַם הַתַּפְּלִין. דְּבִרְנוּ בַּחֲזֶרֶת הַעֲמִידָה וּבִשְׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע וְסִפְר תוֹרָה. דְּבִרְנוּ בְּשִׁבְתַּת דְּבּוּר שֶׁל חַל. דָּנוּ אֶת חֲבֵרְנוּ לְכַף חוֹבָה. דְּבִרְנוּ אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב:

הַעֲוִינוּ. הִקְלָנוּ רֹאשׁ. הַעֲזִנוּ מִצַּח. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בְּיוֹם וּבָאנוּ לִיְדֵי טִמְאַת קָרִי בַּלִּילָה. הִלְבֵּנוּ פָּנֵי חֲבֵרְנוּ בְּרָבִים. הִשְׁגִּנוּ גְבוּל רַעְנוּ. הִלְכָנוּ בְּקוֹמָה זָקוּפָה וְלֹא זָכְרָנוּ כִּי מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. הִחֲזַקְנוּ בְּמַחֲלָקָת. הִתְפַּלְלָנוּ וְהִתְוַדֵּינוּ בְּלֹא פִּנְתַּת הַלֵּב. וְשִׁכְיָנָה צוּעֶקֶת. בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבֻדִּי וְלִבּוֹ רַחֵם מִמֶּנִּי. הִתְפַּלְלָנוּ בְּיָחִיד וּבִטְלָנוּ תַּשְׁעִים אֲמִנִּים. אֲרַבַּע קִדְּשׁוֹת. עֶשְׂרֵה קִדְּשִׁים וּמֵאָה בִּרְכוֹת. וְהַצַּדִּיק אֲבָד כָּלִי חֲמִדָּתוֹ. הִרְבֵּינוּ שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה. הוֹצֵאנוּ שָׁם רַע עַל הַחַיִּים וְעַל הַמֵּתִים. הִתְכַּבְּדָנוּ בְּקִלּוֹן חֲבֵרְנוּ:

וְהִרְשַׁעְנוּ. וְהִרְבֵּינוּ פִּשְׁעַ וְרָשָׁע לְבָלִי חֹק. וְעִדְנוּ עֲצָמֵנוּ לְמַחֲלָקָת וְלַעֲבָרָה. וְתִרְגָּמִים הִיִּינוּ בְּמִמּוֹן וּזְלַתְנוּ וְקִמְצָנוּ בְּמִמּוֹנֵנוּ. וְתִרְנוּ כְּבוֹד שְׁמַיִם וּכְבוֹד הַתּוֹרָה וּמַחֲנוּנוּ עַל כְּבוֹדֵנוּ:

זָדְנוּ. זָנִינוּ אַחֵר לִבֵּנוּ וְעֵינֵינוּ. זָכְרָנוּ שָׁם שְׁמַיִם לְבַטְלָה. זָלְזַלְנוּ בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּבְחֲכָמִים. זָלְזַלְנוּ בְּנִטִּילַת יָדַיִם. זָכְרוֹן יוֹם הַמִּיתָה לֹא שָׁמְנוּ עַל לִבֵּנוּ. זָכְרוֹן חֲרָבָן בֵּיתְךָ וְשִׁמְמוֹת הַיִּכְלָךְ לֹא הֶעֱלֵינוּ עַל רֹאשׁ שְׁמִחָתֵנוּ. זָכְרוֹן יוֹם מַעֲמַד הַדִּין שֶׁאֲנַחְנוּ עֲתִידִים לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לִפְנֵי כֹסֶא כְּבוֹדְךָ לֹא שָׁמְנוּ עַל לִבֵּנוּ. הֲלֹא הוּא הַיּוֹם הַהוּא יוֹם עֲבָרָה וְתוֹכַחָה. יוֹם צָרָה וְאֲנַחָה. יוֹם שֶׁהַחֲשָׁבוֹן עָרוּךְ וְהַסֶּפֶר פָּתוּחַ וּמֵאֲזִנֵּי מִשְׁפָּט בְּיַד ה' יוֹם נוֹרָא וְאֵלִים. יוֹם אֲשֶׁר אֵין לוֹ פְּדִיּוֹם. יוֹם חֲרָדָה וְצַעֲקָה. יוֹם שׁוֹאָה וְאֲנָקָה. עַל מִי נָנוּס לַעֲזָרָה וּמִי יִהְיֶה לָנוּ סִתְרָה. לָכֵן וְנִשְׁוִיבָה אֶל ה' בְּטָרִם וְחֲשִׁכוּ כּוֹכָבֵי נִשְׁפָּנוּ:

חֲמַסְנוּ. חֲמַדְנוּ כָּל אֲשֶׁר לָרַעְנוּ. חֲנַפְנוּ לַעֲוִי שִׁי רָשָׁע. חֲשַׁדְנוּ בְּכַשְׂרִים. חִלְלָנוּ שְׁבִתוֹת וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. חִלְלָנוּ שֵׁם קִדְּשֶׁךָ בַּסֵּתֶר וּבִגְלוּי:

טַפְלָנוּ שִׁקָּר וּמְרֻמָּה. טִמְאַנוּ עֲצָמֵנוּ וְרַעֲיוֹנֵנוּ. טִמְאַנוּ נִשְׁמָתֵנוּ וְהִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל. וְתַחַת שֶׁלֶשׁ רִגְזָה אֶרֶץ. תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבוּרָתָהּ. אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרֵנוּ. טַעֲנוּ בַּחֲרָאָה. טִלְטַלְנוּ מִקְצָה בְּיוֹם הַשְּׁבִת:

יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. יָשַׁבְנוּ בְּמוֹשֵׁב לְצִים וְסוּד מִשְׁחָקִים. יָשַׁנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע. יָשַׁבְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּגִאּוּהָ וְבוּז וְלֹא שָׁמְנוּ מוֹרָא שְׁכִינָה לִנְגִיד עֵינֵינוּ. וְשִׁכְיָנָה צוּעֶקֶת אִם אֵב אֲנִי אֵיךְ כְּבוֹדִי. וְאִם אֲדוֹנִים אֲנִי אֵיךְ מוֹרָאִי. מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רְמוּס חֲצָרִי:

כְּזָבְנוּ. כָּחַשְׁנוּ. כָּפַרְנוּ בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּה. כָּעֲסָנוּ בַּחֲל וּבִשְׁבִּת וְטָרְפָה נִפְשָׁנוּ בְּאִפְנוּ. כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ בַּהֲבִלֵי הָעוֹלָם וְלֹא זָכְרָנוּ כִּי תִבְיֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם. כְּנִינוּ שָׁם רַע לְחֲבֵרְנוּ. כָּפַרְנוּ בְּטוֹבֶתְךָ וּבְטוֹבַת חֲבֵרְנוּ:

לָצָנוּ. לוֹצַצְנוּ. לְמַדְנוּ תּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה וְשְׁלֹא בְּקִדְּשָׁה וּבְטָהֳרָה. לֹא עָנִינוּ אֶמֶן בְּהִזְכָּרַת

וידוי הגדול לרבנו נסים ז"ל

קשינו ערף. קשינו עצמנו לדעת. קלקלנו צנורות השפע והפכנו אותם לבארות נשברים אשר לא יכילו המים. וגרמנו לעבד כי ימלך ושפחה כי תירש גברתה. נשפכה בבשתנו ותכסנו כלמתנו. כי עונותינו הטו אלה ופשעינו האריכו קצנו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו. אוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם. זה כמה אך ימים ושנים רבים ורעים. קפצנו ודינו מלתן צדקה. קטפנו מלוח עלי שיח. קבלנו לשון הרע. קללנו אב ואם. קללנו חבירו ונשותיו:

רשענו. רעים לשמים ולבריות היינו. רבנו עם אדם חנם. רדפנו אחר השררה ואחר הכבוד. רמינו את חבירנו. רצנו אחר המחלקת ואחר העברה:

שחתנו. שכחנו תורתך. שכחנו אלהותך. שקרנו בכל מיני שקר ותחבולה. שקרנו בברית קדשך. שמחנו במפלת אויבנו. שבנו בתשובה ואחר כך חזרנו לסורנו הרע. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחית לחבל. גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשויקים ואין להם מנחם. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו:

תעבנו. תעבנו כל איש תוכחת. תקענו כפנו ולא קימנו. תוהים היינו על הראשונות בכשרון המעשים. תעינו כצאן ואבדנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הברכות. לא קימנו מפני שיבה תקום והדרת פני זקן. לא כונו בברכות התפלות. לא הסתכלנו מאין באנו ולאן אנחנו הולכים ולפני מי אנחנו עתידים לתן דין וחשבון. לוינו ברבית. לוינו ולא שלמנו. לא קבענו עתים לתורה. לא נצטערנו על חרבן בית המקדש. למדנו לשוננו דבר שקר:

מרדנו. מרינו דברך. מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו בבית המקדש ושלשתם אנחנו מבקשים. מסרנו חבירו וממונם ביד הגוים. מעלנו בחרם ועל הסכמת הקהל. מלאנו שחוק פינו בעולם הזה:

נאצנו. נאכנו. נשבענו בשמך הגדול לשוא ולשקר. נשבענו ולא קימנו. נדרנו ולא שלמנו. נהנינו מהעולם הזה ומתענוגיו. נשתמשנו בכתרה של תורה ובשמות הקדש. נקמנו ונטרנו שנאה בלבנו. נהנינו מהעולם הזה בלא ברכה:

סורנו. סוררים ומורים היינו. סרנו מאחרך ומתורתך ומצותיך. סרנו אַזְנֵינוּ משמוע תורה. סרנו ממשפטי צדקך:

עוינו. עברנו על רמי"ח מצות עשה ועל שס"ה מצות לא תעשה. עברנו על כריתות ומיתות בית דין. עברנו על חלול השם. אוי לנו מיום הדין. אוי לנו מיום התוכחה. ענינו יתומים ואלמנות ואביוני עמך. עשינו מלאכה ביום השבת וביום טוב. ענינו אמן חטופה ואמן קטופה ואמן יתומה. עברנו על ארבעה ועשרים דברים שחייבים עליהם נדוי. עברנו על תקנות הקהל. עברנו על דברי חכמים:

פשענו. פרקנו מעלינו על תורה ועל מצות ועל יראת שמים. פגמנו בעולמות העליונים ובשמותיך הקדושים. פנינו לבנו לבטלה. פתחנו פינו לרעה. פרשנו מן הצבור. פגמנו באות ברית קדש:

צרנו. צערנו לאבינו שבשמים והורים ומורים. צערנו חכמי ישראל. צערנו בעלי חובות:

[רשימת תרי"ג המצוות - לפי פרשיות השבוע]

בראשית: א מצות פריה ורביה. לך לך: ב מצות מילה. וישלח: ג שלא לאכול גיד הנשה. בא אל פרעה: ד מצות קידוש החודש. ה מצות שחיטת הפסח. ו מצות אכילת בשר הפסח. ז מצוה שלא לאכול הפסח נא ומבושל. ח שלא להותיר מבשר הפסח. ט מצות השבתת החמץ. י מצות אכילת מצה. יא שלא ימצא חמץ ברשותינו בפסח. יב שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ. יג שלא נאכיל מן הפסח לישראל משומד. יד שלא נאכיל מן הפסח לגר ולתושב. טו שלא להוציא מבשר הפסח חוצה. טז שלא לשבור עצם מן הפסח. יז שלא יאכל ערל מן הפסח. יח מצות קידוש בכורות בא"י. יט שלא לאכול חמץ בפסח. כ שלא יראה לנו חמץ בפסח. כא מצות סיפור יציאת מצרים. כב מצות פדיון פטר חמור. כג מצות עריפת פטר חמור. ויהי בשלח: כד שלא נצא בשבת חוץ לתחום. וישמע יתרו: כה מצות האמנה במציאות השם. כו שלא נאמין אלוה בלתי ה' לבדו. כז שלא לעשות פסל. כח שלא להשתחוות לעבודה זרה. כט שלא לעבוד עבודה זרה במה שדרכה להעבד. ל שלא ליטע עץ זית. לא מצות קידוש שבת בדברים. לב שלא לעשות מלאכה בשבת. לג מצות כיבוד אב ואם. לד שלא להרוג נקי. לה שלא לגלות ערות אשת איש. לו שלא לגנוב נפש מישראל. לז שלא להעיד בשקר. לח שלא לחמוד. לט שלא לעשות צורות אדם אפילו לנוי. מ שלא לבנות אבני מזבח גזית. מא שלא לפסוע על המזבח. משפטים: מב מצות דין עבד עברי. מג מצות יעוד של אמה העבריה. מד מצות פדיון אמה העבריה. מה שלא ימכור אמה עבריה הקונה אותה מיד האב. מז שלא לגרוע שאר כסות ועונה. מז מצות בית דין להרוג בחנק המחוייב. מח שלא להכות אב ואם. מט מצות דיני קנסות. נ מצות בית דין להרוג בסייף המחוייב. נא מצות בית דין לדון בנזקי בהמה. נב שלא לאכול שור הנסקל. נג מצות בית דין לדון בנזקי הבור. נד מצות בית דין לדון גנב בתשלומין או במיתה. נה מצות

בית דין לדון בנזקי הבער. נו מצות בית דין לדון בנזקי האש. נז מצות בית דין לדון בדון שומר חנם. נח מצות בית דין לדון בדון טוען וכופר. נט מצות בית דין לדון בדון נושא שכר ושוכר. ס מצות בית דין לדון בדון השואל. סא מצות בית דין לדון בדון מפתה. סב שלא להחיות מכשף. סג שלא להונות הגר בדברים. סד שלא להונות הגר בממון. סה שלא לענות יתום ואלמנה. סו "אם כִּסֹּף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי" מצות הלואה לעני. סז שלא נתבע חוב מעני שאין לו מה לפרוע. סח שלא נשית יד בין לזה למלוה בריבית. סט שלא לקלל הדיין. ע לאו דברכת השם. עא שלא לקלל הנשיא. עב שלא להקדים חוקי התבואות. עג שלא לאכול טריפה. עד שלא לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו. עה שלא יעיד בעל עבירה. עו שלא לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחד. עז שלא ילמד חובה מי שלימד זכות תחילה בדיני נפשות. עח מצות הטייה אחרי רבים. עט שלא לרחם על עני בדיון. פ מצות פירוק משא. פא שלא להטות משפט רשע. פב שלא לחתוך הדין באומד הדעת. פג שלא ליקח שוחד. פד מצות שמיטת קרקעות. פה מצות שביתה בשבת. פו שלא ליטע עץ זרה. פז שלא להדיח בני ישראל אחר עבודה זרה. פח מצות חגיגה ברגלים. פט שלא נשחט שה הפסח בארבעה עשר בניסן בעוד שהחמץ ברשותינו. צ שלא נניח אימורי הפסח לפסול בלינה. צא מצות הבאת ביכורים. צב שלא לבשל בשר בחלב. צג שלא לכרות ברית לשבעה עממים וכן לכל עובד עבודה זרה. צד שלא להושיב עובד עבודה זרה בארצנו. ויקחו לי תרומה: צה מצות בנין בית הבחירה. צו שלא להוציא בדי הארון ממנו. צז מצות סידור לחם הפנים ולבונה. ואתה תצוה: צח מצות עריכת נרות במקדש. צט מצות לבישת בגדי כהנים. ק שלא יזח החשן מעל האפוד. קא שלא לקרוע המעיל של כהנים. קב מצות אכילת בשר חטאת ואשם. קג מצות הקטרת קטורת. קד שלא להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב. כי תשא: קה מצות נתינת מחצית השקל בשנה. קו מצות קידוש ידים ורגלים בשעת עבודה. קז מצות משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה.

רשימת תרי"ג המצוות

קסא מצות ענין טומאת נבילה. קסב שלא לאכול שרץ הארץ. קסג שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים בזרעים ובפירות. קסד שלא לאכול משרץ המים. קסה שלא לאכול מן השרצים המתהווים מן העיפוש. אשה כי תזריע: קסו מצות ענין טומאת יולדת. קסז שלא יאכל טמא מן הקדשים. קסח מצות קרבן יולדת. קסט מצות ענין טומאת מצורע. קע שלא לגלח שיער הנתק. קעא הנהגת המצורע וכל מטמאי אדם בקריעה ופרימה. קעב מצות ענין נגעי בגדים. זאת תהיה: קעג מצות הטהרה מן הצרעת שתהיה במינים ידועים. קעד מצות תגלחת מצורע ביום השביעי. קעה מצות טבילה לטמאים. קעו מצות קרבן מצורע כשיתרפא מצרעתו. קעז מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע. קעח מצות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא. קעט מצות קרבן זב כשיתרפא מזובו. קפ מצות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא. קפא מצות ענין טומאת נדה שטמאה ומטמאה. קפב מצות ענין טומאת זבה שטמאה ומטמאה. קפג מצות קרבן זבה כשתתרפא מזובה. אחרי מות: קפד שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים. קפה מצות עבודת יום הכיפורים. קפו שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה. קפז מצות כסוי הדם. קפח שלא להתעדן באחת מכל העריות. קפט שלא לגלות ערות אב. קצ שלא לגלות ערות אם. קצא שלא לגלות ערות אשת אב ואע"פ שאינה אמו. קצב שלא לגלות ערות אחות בכל צד שהיא אחות. קצג שלא לגלות ערות בת הבן. קצד שלא לגלות ערות בת הבת. קצה שלא לגלות ערות הבת. קצו שלא לגלות ערות אחות מן האב והיא בת אשת אביו. קצז שלא לגלות ערות אחות אב. קצח שלא לגלות ערות אחות אם. קצט שלא לבוא על אחי האב. ר שלא לבוא על אשת אחי האב. רא שלא לבוא על אשת הבן. רב שלא לבוא על אשת אח. רג שלא לבוא על אשה ובתה. רד שלא לגלות ערות אשה ובת בנה. רה שלא לגלות ערות אשה ובת בתה. ה שלא לבוא על שתי אחיות מחיים. הו שלא לבוא על אשה נדה. הז שלא ניתן מזרעינו למולך. חט שלא לבוא על הזכרים. חי שלא לשכב עם הבהמות. היא שלא תשכבנה הנשים עם הבהמות.

קח שלא יסוך זר בשמן המשחה. קט שלא לעשות כמתכונת שמן המשחה. קי שלא לעשות כמתכונת הקטורת. קיא שלא לאכול ולשתות תקרובת עבודה זרה. קיב מצות שביתת הארץ בשנת השמיטה. קיג שלא לאכול בשר בחלב. ויקהל: קיד שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת. ויקרא: קטז מצות מעשה העולה. קטז מצות קרבן מנחה. קיז שלא להקריב שאור או דבש. קיח שלא להקריב קרבן בלא מלח. קיט מצות מליחת הקרבן. קכ מצות קרבן בית דין אם טעו בהוראה. קכא מצות קרבן חטאת ליחיד ששגג במצות לא תעשה שחייבין עליה כרת. קכב מצות עדות. קכג מצות קרבן עולה ויורד. קכד שלא להבדיל הראש בחטאת העוף. קכה שלא ליתן שמן זית במנחת חוטא. קכו שלא ליתן לבונה במנחת חוטא. קכז מצות תוספת חומש לאוכל מן התרומה או מועל בה. קכח מצות קרבן אשם תלוי. קכט מצות קרבן אשם ודאי. קל מצות השבת הגזל. צו את אהרן: קלא מצות הרמת הדשן. קלב מצות הדלקת אש על המזבח בכל יום. קלג שלא לכבות אש מעל המזבח. קלד מצות אכילת שיירי מנחות. קלה שלא לעשות שיירי מנחות חמץ. קלז מצות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום. קלח שלא תאכל מנחת כהן. קלח מצות מעשה החטאת. קלט שלא לאכול מבשר חטאת הנעשת בפנים. קמ מצות מעשה האשם. קמא מצות מעשה זבח השלמים. קמב שלא להותיר מבשר קרבן התודה. קמג מצות שריפת נותר הקדשים. קמד שלא לאכול פיגול. קמה שלא לאכול בשר קדשים שנטמא. קמו מצות שריפת בשר קדש שנטמא. קמז שלא נאכל חלב. קמח שלא נאכל דם בהמה חיה ועוף. ויהי ביום השמיני: קמט שלא יכנסו הכהנים למקדש מגודלי שיער. קנ שלא יכנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים. קנא שלא יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה. קנב שלא להכנס שתויי יין במקדש וכן שלא יורה שתוי. קנג מצות בדיקת סימני בהמה וחיה. קנד שלא לאכול בהמה וחיה טמאה. קנה מצות בדיקת סימני דגים. קנו שלא לאכול דג טמא. קנז שלא לאכול עוף טמא. קנח מצות בדיקת סימני חגבים. קנט מצות טומאת שמונה שרצים. קס מצות ענין טומאת אוכלים.

רשימת תרי"ג המצוות

רס"ט מצות קידוש זרע אהרן. ע"ד שלא יכנס כהן גדול באהל המת. רע"א שלא יטמא כהן גדול בשום טומאה במת. רע"ב מצות כהן גדול לישא נערה בתולה. רע"ג שלא ישא כהן גדול אלמנה. רע"ד שלא יבעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קידושין. רע"ה שלא יעבוד כהן בעל מום בעבודת המקדש. ע"ד שלא יעבוד כהן בעל מום עובר. רע"ו שלא יכנס בעל מום בהיכל. רע"ז שלא יעבוד כהן טמא. רע"ח שלא יאכל כהן טמא תרומה. ר"א שלא יאכל שום זר תרומה. ר"ב שלא יאכל תושב כהן ושכיר תרומה. ר"ג שלא יאכל ערל תרומה. ר"ד שלא תאכל חללה מן הקודש. ר"ה שלא לאכול טבל. ר"ו שלא נקדיש בעלי מומין להקריבם למזבח. ר"ז מצות הקרבן להיות תמים. ר"ח שלא ניתן מום בקדשים. ר"ט שלא נזרוק דם בעל מום על המזבח. ר"י שלא נשחט בעלי מומין לשם קרבן. ר"כ שלא נקטיר אמורי בעלי מומין. ר"כ"א שלא לסרס אחד מכל המינין. ר"כ"ב שלא להקריב קרבן בעל מום מיד הגוים. ר"כ"ג הקרבן שיהיה משמונה ימים ולמעלה. ר"כ"ד שלא לשחוט בהמה ובנה ביום אחד. ר"כ"ה לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם. ר"כ"ו מצות קידוש השם. ר"כ"ז מצות שביתה ביום ראשון של פסח. ר"כ"ח שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח. ר"כ"ט מצות קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח. ש" מצות שביתה בשביעי של פסח. ש"א שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח. ש"ב מצות קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח. ש"ג שלא לאכול מתבואה חדשה קודם כלות יום י"ו בניסן. ד"ש שלא לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא. ש"ה שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה עד הזמן הנזכר. ש"ו מצות ספירת העומר. ש"ז מצות קרבן מנחה חדשה מן החטים ביום עצרת. ש"ח מצות שביתה ממלאכה ביום עצרת. ש"ט שלא לעשות מלאכה ביום חג שבועות. ש"י מצות שביתה ביום ראש השנה. ש"יא שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי. ש"יב מצות קרבן מוסף ביום ראש השנה. ש"יג מצות תענית ביום עשירי בתשרי. ש"יד מצות קרבן מוסף ביום עשירי בתשרי שהוא נקרא יום הכיפורים. ש"טו שלא לעשות מלאכה בעשרה בתשרי. ש"טז שלא

קדושים תהיו: י"ב מצות יראת אב ואם. י"ג. שלא לפנות אחר עבודה זרה לא במחשבה ולא בדיבור ולא אפילו בהבטה. י"ד שלא לעשות עבודה זרה לא לעצמו ולא לזולתו. י"ה שלא לאכול נותר. י"ו מצות פאה. י"ז שלא לכלות הפאה בשדה. י"ח מצות לקט. י"ט שלא לקחת שבילים הנופלים בשעת הקציר. כ" מצות הנחת פאת הכרם. כ"א שלא לכלות פאת הכרם. כ"ב מצות הנחת פרט הכרם. כ"ג שלא ללקוט פרט הכרם. כ"ד שלא לגנוב שום ממון. כ"ה שלא לכחש על ממון שיש לאחר בידינו. כ"ו שלא לישבע על כפירת ממון. כ"ז שלא נשבע לשקר. כ"ח שלא לעשוק. כ"ט שלא לגזול. ל"א שלא נאחר שכר שכיר. ל"ב שלא לקלל אחד מישראל בין איש בין אשה. ל"ג שלא להכשיל תם בדרך. ל"ד. שלא לעוול המשפט. ל"ה שלא לכבד גדול בדין. ל"ו מצות שופט שישפוט בצדק. ל"ז שלא לרגל. ל"ח שלא לעמוד על דם רעים. ל"ט שלא לשנוא אחים. מ"א מצות תוכחה לישראל שאינו נוהג כשורה. מ"ב שלא להלבין פני אדם מישראל. מ"ג שלא לנקום. מ"ד שלא לנטור. מ"ה מצות אהבת ישראל. מ"ו שלא להרביע בהמה עם מין שאינו מינו. מ"ז שלא לזרוע כלאי זרעים ולא נרכיב אילן בשום מקום בארץ. מ"ח שלא לאכול ערלה. מ"ט מצות נטע רבעי. מ"י שלא לאכול ולשתות כדרך זולל וסובא. מ"יא שלא לנחש. מ"יב. שלא לעונן. מ"יג שלא להקיף פאת הראש. מ"יד. שלא להשחית פאת זקן. מ"טו. שלא נכתוב בבשרנו כתובת קעקע. מ"יז מצות היראה מן המקדש. מ"יח. שלא לעשות מעשה אוב. מ"יט. שלא לעשות מעשה ידעוני. מ"כ מצות כיבוד חכמים. מ"כ"א. שלא להונות במדות וכל המדות בכלל. מ"כ"ב. מצות צידוק המאזנים והמשקלים והמדות. מ"כ"ג. שלא לקלל אב ואם. מ"כ"ד. מצוה שישרפו מי שיתחייב שריפה. מ"כ"ה. שלא ללכת בחוקות הגוים. **אמור אל הכהנים:** מ"כ"ו. שלא יטמא כהן הדיוט במת זולתי בקרובים המבוארים בכתוב. מ"כ"ז. מצות עניין טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על ששה מקרוביו הידועים. מ"כ"ח. שלא ישמש כהן טבול יום עד שיעריב שמשו. מ"כ"ט. שלא ישא כהן אשה זונה. מ"ל. שלא ישא כהן אשה חללה. מ"מ. שלא ישא כהן אשה גרושה.

רשימת תרי"ג המצוות

שלא לשנות הקדשים מקרבן לקרבן. שנו מצות
דין מחרים מנכסיו שהוא לכהנים. שנו שלא
ימכר קרקע שהחרים אותה בעליו. שנו שלא
יגאל שדה החרם. שס מצות מעשר בהמה
טהורה בכל שנה. שסא שלא למכור מעשר
בהמה אלא יאכל בירושלים. נשא: שסב מצות
שילוח טמאים חוץ למחנה שכינה. שסג שלא
יכנס טמא בבית המקדש. שסד מצות וידוי על
החטא. שסה מצות סוטה שיביאה הבעל אל
הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב. שסו שלא
ליתן שמן בקרבן סוטה. שסז שלא להשים
לבונה בקרבן סוטה. שסח שלא ישתה הנזיר יין
או כל מיני שכר. שסט שלא יאכל הנזיר ענבים
לחים. שע שלא יאכל הנזיר צמוקים. שעא שלא
יאכל הנזיר זרע הענבים. שעב שלא יאכל הנזיר
קליפת הענבים. שעג שלא יגלח הנזיר שערו כל
ימי נזרו. שעד מצות גידול שיער נזיר. שעה שלא
יכנס הנזיר לאהל המת. שעו שלא יטמא הנזיר
במת ובשאר טומאות. שעז מצות גילוח הנזיר
והבאת קרבנותיו. שעח מצות ברכת כהנים
בכל יום. שעט מצות משא הארון בכתף.
בהעלותך: שפ מצות פסח שני בארבעה עשר
באייר. שפא מצות פסח שני שיאכל על מצות
ומרורים. שפב שלא להותיר כלום מבשר פסח
שני למחרתו. שפג שלא לשבור עצם מעצמות
פסח שני. שפד מצות תקיעת חצוצרות במקדש
ובמלחמה. שלח לך: שפה מצות חלה. שפו
מצות ציצית. שפז שלא לתור אחר מחשבת
הלב וראיית העינים. ויקה קרח: שפח מצות
שמירת המקדש. שפט שלא יתעסקו הכהנים
בעבודת הלוי ולא הלויים בעבודת הכהנים.
שצ שלא יעבוד זר במקדש. שצא שלא לבטל
שמירת המקדש. שצב מצות פדיון בכור אדם.
שצג שלא לפדות בכור בהמה טהורה. שצד
מצות עבודת הלוי במקדש. שצה מצות מעשר
ראשון. שצז מצות הלויים לתת מעשר מן
המעשר. זאת חקת: שצז מצות פרה אדומה.
שצח מצות טומאה של מת. שצט מצות מי נדה
שמטמאין אדם טהור ומטהרין אדם טמא
מטומאת מת בלבד. פנחס: ח מצות דיני
נחלות. תא מצות תמידין בכל יום. תב מצות
קרבן מוסף של שבת. תג מצות קרבן מוסף
בכל חודש וחודש. תד מצות קרבן מוסף ביום

לאכול ולשתות ביום הכיפורים. שיז מצות
שביתת ממלאכה ביום הכיפורים. שיח מצות
שביתת ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות.
שיט שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של חג
הסוכות. שכ מצות קרבן מוסף בכל יום
משבעת ימי הסוכות. שכא מצות שביתת
ממלאכה ביום השמיני של סוכות. שכב מצות
קרבן מוסף ביום השמיני של סוכות שהוא
נקרא שמיני עצרת. שכג שלא לעשות מלאכה
ביום שמיני עצרת. שכד מצות נטילת לולב. שכה
מצות ישיבת סוכה. בהר סיני: שכו שלא נעבוד
האדמה בשנה השביעית. שכו שלא נעשה
עבודה גם באילנות. שכז שלא נקצור ספיחים
בשנה השביעית. שכח שלא נאסוף פירות האילן
בשביעית כדרך שאוספין אותן בכל שנה. שכט
מצות ספירת שבע שבתות שנים. שכא מצות
תקיעת שופר ביום הכיפורים של יובל. שכב
מצות קידוש שנת היובל. שכג שלא נעבוד
הארץ בשנת היובל. שכד שלא נקצור ספיחי
תבואות של שנת היובל. שכה שלא לאסוף
פירות האילנות בשנת היובל כדרך שאוספין
אותן בשאר שנים. שכו מצות עשיית דין בין
לוקח למוכר. שכו שלא להונות במקח וממכר.
שכז שלא להונות אחד מישראל בדברים. שכו
שלא נמכור שדה בארץ ישראל לצמיתות. שח
מצות השבת קרקע לבעליה ביובל. שחא מצות
פדיון הנחלות שהן תוך העיר עד השלמת שנה.
שחב שלא לשנות מגרשי ערי הלויים ושדותיהן.
שחג שלא להלוות ברבית לישראל. שחט מצות
נעבוד בעבד עברי עבודת בזיון כמו עבודת
כנעני. שחטא מצות נמכור עבד עברי על אבן
המקח. שחטב מצות נעבוד עבד עברי בעבודת
פרך. שחטג מצות עבודה בעבד כנעני לעולם. שחח
שלא להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו.
שחטט מצות נשתחוה על אבן משכית אפילו לשם.
אם בחוקותי: שט מצות מעריך אדם שיתן
דמיו הקצובים בתורה. שטא מצות נמיר
הקדשים. שטב מצות הממיר בהמת קרבן
בבהמה אחרת שתהינה שתיהן קודש. שטג
מצות מעריך בהמה שיתן כפי שיעריכנה
הכהן. שטד מצות מעריך בתים שיתן כערך
שיעריכם הכהן ותוספת חומש. שטה מצות
מעריך שדה שיתן כערך הקצוב בפרשה. שטו

רשימת תרי"ג המצוות

בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים, ואפילו הכהנים. תמו שלא לאכול בשר העולה. תמח שלא לאכול בשר קדשים קלים קודם זריקת דמים. תמט שלא יאכלו כהנים ביכורים קודם הנחתם בעזרה. תנ שלא לעזוב את הלויים מלתת להם מתנותיהם ומלשמחם ברגלים. תנא מצות שחיטה. תנב שלא לאכול אבר מן החי. תנג מצוה להטפל בהבאת הקרבן מחוצה לארץ לבית הבחירה. תנד שלא להוסיף על מצוות התורה. תנה שלא לגרוע ממצוות התורה. תנו שלא לשמוע ממתנבא בשם עבודה זרה. תנו שלא לאהוב המסית. תנח שלא לעזוב השנאה מן המסית. תנט שלא להציל המסית. תס שלא ילמד המוסת זכות על המסית. תסא שלא ישתוק המוסת מללמד חובה על המסית. תסב שלא להסית אחד מ ישראל אחר עבודה זרה. תסג מצות חקירת העדים היטב. תסד מצות שריפת עיר הנדחת וכל אשר בה. תסה שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה. תסו שלא ליהנות בממון עיר הנדחת. תסז שלא להתגודד כמו עובדי עבודה זרה. תסח שלא לעשות קרחה על מת. תסט שלא לאכול פסולי המוקדשין. תע מצות בדיקת סימני העוף. תעא שלא לאכול חגב טמא, וכן כל שרץ העוף. תעב שלא לאכול בשר בהמה וחיה ועוף שמתו מאליהם. תעג מצות מעשר שני. תעד מצות מעשר עני, תחת מעשר שני בשנה שלישית. תעה שלא לתבוע ההלואה שעבר עליה שביעית. תעו מצות לנגוש את הנכרי. תעז מצות השמטת כספים בשנה השביעית. תעח שלא לימנע מלהחיות העני ומליתן לו מה שהוא צריך. תעט מצות צדקה. תפ שלא נמנע מלהלוות לעני מפני השמיטה. תפא שלא לשלוח עבד עברי ריקם כשיצא חפשי. תפב מצות הענק עבד עברי. תפג שלא לעבוד בקדשים. תפד שלא לגזוז את הקדשים. תפה שלא לאכול חמץ אחר חצות. תפו שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום י"ד בניסן עד יום השלישי. תפז שלא להקריב קרבן פסח בבמת יחיד. תפח מצוה לשמוח ברגלים. תפט מצוה להראות ברגלים בבית המקדש. תצ שלא לעלות לרגל בלא קרבן שיהיה עמנו שנקריב שם. שופטים: תצא מצות מינוי שופטים ושוטרים בכל קהל

חג השבועות. תה מצות שופר בראש השנה. ראשי המטות: תו מצות דין הפרת נדרים. תוז שלא נחל דברינו בנדרים. אלה מסעי: תח מצות ישראל לתת ערים ללויים לשבת בהן והן קולטות. תט שלא להרוג מחוייב קודם שיעמוד בדין. תי מצוה על בית דין להשליך מכה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרוצח בעצמו ללכת שם. תיא שלא יורה העד בדין שהעיד בו בדיני נפשות. תיב שלא ליקח כופר להציל ממות הרוצח. תיג שלא נקח כופר ממחוייב גלות לפוטרו מן הגלות. אלה הדברים: תיד שלא למנות דיין אדם שאינו חכם בדיני תורה אע"פ שהוא חכם בחכמות אחרות. תטו שלא יירא הדיין בדין מאדם רע. ואתחנן: תטז שלא להתאוות מה שביד אחינו בני ישראל. תיז מצות אחדות השם. תיה מצות אהבת השם. תיט מצות תלמוד תורה. תכ מצות קריית שמע ערבית ושחרית. תכא מצות תפילין של היד. תכב מצות תפילין של הראש. תכג מצות מזוזה. תכד שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי. תכה מצות הריגת שבעה עממין. תכו שלא לחון על עובדי עבודה זרה. תכז שלא להתחתן בעובדי עבודה זרה. והיה עקב: תכח שלא ליהנות מציפוי עבודה זרה. תכט שלא להדביק שום דבר מעבודה זרה עם ממונינו וברשותינו ליהנות בו. תל מצות ברכת המזון. תלא מצות אהבת הגרים. תלב מצות יראת השם. תלג מצות תפילה. תלד מצות החברה והדביקה עם חכמי התורה. תלה מצוה על כל הצריך לישבע שישבע בשם ה'. ראה אנכי: תלו מצוה לאבד עבודה זרה ומשמשיה. תלז שלא למחות ספרי הקודש והשמות של הקב"ה הכתובים שם, וכן בתי עבודת הקודש. תלח מצוה להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל ראשון שפוגע בו. תלט שלא להעלות קדשים בחוץ. תמ מצוה להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ. תמא מצות פדיית קדשים שנפל בהן מום, ואחר כך מותרים באכילה. תמב שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלים. תמו שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלים. תמד שלא לאכול מעשר שני של יצהר חוץ לירושלים. תמה שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלים. תמוז שלא לאכול

רשימת תרי"ג המצוות

תקנו מצות קבורה לנהרג על פי בית דין, וכן לכל מת. תקנה מצות השבת אבדה. תקלט שלא להתעלם מן האבדה. תקמ שלא להניח בהמת חבירו רובצת תחת משאה. תקמא מצות הקמת משא לישראל. תקמב שלא תעדה אשה עדי איש. תקמג שלא יעדה האיש עדי אשה. תקמד שלא ליקח האם על הבנים. תקמה מצות שילוח הקן. תקמו מצות מעקה. תקמוז שלא להניח מכשול. תקמח שלא לזרוע כלאים בכרם בארץ ישראל, דאורייתא. תקמט שלא לאכול כלאי הכרם בארץ ישראל. תקנ שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה. תקנא שלא ללבוש שעטנז. תקנב מצות קידושין באשה. תקנג מצוה שתשב אשת מוציא שם רע תחתיו לעולם. תקנד שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו. תקנה מצוה על בית דין לסקול באבנים מי שיתחייב סקילה. תקנו שלא לענוש האנוס. תקנו מצוה על האנוס שישא אנוסתו לאשה. תקנח שלא יגרש האנוס את אנוסתו. תקנט שלא יקח סריס בת ישראל. תקסא שלא יקח ממזר בת ישראל. תקסב שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל. תקסג לקרוא שלום לעמון ומואב. תקסד להרחיק זרע עשו מהתחתן עם זרע ישראל אחר שיתגיירו אלא עד ג' דורות. תקסו להרחיק מצרי כמו כן אלא עד דור שלישי, ולא שלישי בכלל. תקסה שלא יכנס טמא למחנה לוייה. תקסז מצוה להתקין יד במחנה. תקסח מצוה להתקין יתד במחנה. תקסחא להחזיר עבד שברח מאדוניו מחוצה לארץ לארץ ישראל. תקסט שלא להונות עבד זה הבורח מאדוניו, מחוצה לארץ לארץ ישראל. תקע שלא תהיה קדשה מבנות ישראל. תקעא שלא להקריב אתנן זונה ומחיר כלב. תקעב שלא ללוות ברבית מישראל. תקעג מצות הלואה לנכרי ברבית אם יצטרך ללוות, מה שאינו כן בישראל. תקעד שלא לאחר הנדרים והנדבות. תקעה מצות קיום מוצא שפתים. תקעז מצוה עלינו להניח השכיר לאכול בזמן שכירותו מדברים ידועים. תקעזא שלא יניף השכיר חרמש על קמת חבירו. תקעזב השכיר בשעת מלאכה. תקעזג מצוה על הרוצה לגרש את אשתו שיגרשנה בשטר. תקפ שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת. תקפא

וקהל מישראל. תצב שלא לטעת אילן במקדש. תצג שלא להקים מצבה. תצד שלא להקריב קרבן בעל מום עובר. תצה מצות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להן לישראל בכל זמן. תצו שלא להמרות על פי בית דין הגדול שיעמדו לישראל. תצז מצות מינוי מלך עלינו. תצח שלא למנות מלך על ישראל כי אם מבני ישראל. תצט שלא ירבה המלך סוסים. תקא שלא לשכון בארץ מצרים לעולם. תקאא שלא ירבה לו המלך נשים. תקב שלא ירבה לו המלך כסף וזהב לבד מה שצריך לו. תקג מצוה על המלך לכתוב ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל. תקד שלא יהיה לשבט לוי נחלה בארץ. תקה שלא יטול שבט לוי חלק בביזה בשעת כבוש הארץ. תקו מצות מתנות זרוע לחיים וקיבה לכהן. תקו מצות הפרשת תרומה גדולה. תקח מצות ראשית הגז שינתן לכהן. תקט מצוה להיות הכהנים עובדים במקדש משמרות משמרות, ובמועדים עובדים כאחד. תקי שלא לקסום. תקיא שלא לכשף. תקיב שלא לחבור חבר. תקיג שלא לשאול באוב. תקיד שלא לשאול בידעוני. תקסו שלא לדרוש אל המתים. תקסז לשמוע מכל נביא ונביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במצוות התורה. תקיז שלא להתנבאות בשקר. תקיח שלא להתנבאות בשם עבודה זרה. תקיט שלא נמנע מהריגת נביא שקר ולא נגור ממנו. תקנ מצוה להכין שש ערי מקלט. תקנא שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות. תקנב שלא להשיג גבול. תקנג שלא לחתוך הדין על פי עד אחד. תקנד מצוה לעשות לעדים זוממים כמו שדימו לעשות. תקנה שלא לערוץ מפני האויב במלחמה. תקנו מצוה למשוך כהן למלחמה. תקנז מצוה לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב. תקנח שלא להחיות אחד מכל שבעה עממין. תקנט שלא להשחית אילני מאכל במצור, וכן כל השחתה בכלל הלאו. תקי מצות עריפת העגלה בנחל. תקנא שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן. **כי תצא:** תקנב מצות דין יפת תאר. תקנג שלא למכור אשת יפת תאר. תקנד שלא להעביד באשת יפת תאר אחר שבא עליה, כמו שפחה. תקנה מצות דין תליה למי שיתחייב לתלות. תקנו שלא ילין הצלוב על העץ, וכן המת בביתו אלא לכבודו.

רשימת תרי"ג המצוות

של מצווה קיימת (לדוגמה: מצוות מרור בזמן הזה; יום טוב שני של גלויות).

המצוות;

א. ברכות: מצווה לברך על הנאות העולם הזה, על מצוות, ועל אירועים שונים בחיי האדם.

ב. נטילת ידיים: מצווה ליטול ידיים לפני אכילת פת, בעזרת כלי תקני ומים נקיים.

ג. עירובין: איסור לטלטל בשבת בחצר משותפת כי אם על ידי עירוב חצרות, ואיסור לצאת מהעיר יותר מאלפיים אמה בשבת כי אם על ידי עירובי תחומין. איסור לבשל ביום טוב עבור שבת אלא באמצעות עירוב תבשילין.

ד. הלל: הוספת מזמורי הודאה מספר תהלים לתפילת שחרית בשלוש הרגלים ובחנוכה.

ה. נר שבת ויום טוב: מצווה על כל בית שידלוק בו נר בליל שבת ויום טוב.

ו. מגילה: קריאת מגילת אסתר בחג הפורים במגילה כשרה שנכתבה בדיו על קלף - בלילה וביום.

ז. חנוכה: הדלקת נרות במשך שמונת ימי חג החנוכה, מכ"ה בכסלו.

לעילוי נשמות:

ר' זכריה בן עוזאד, מרת רומיה בת סאלם, יוסף בן זחרה, חיים בן ברכה, ר' מחליאל בן מלכה, חנה בת רומיה, ולכל הנשמות שאין מי שיאמר עליהן 'קדיש', תנצב"ה.

ולהבדיל לרפואת: צילה בת איריס, טליה בת חנה, בתוך שאר חולי ישראל מהרה אמן!

להצלחת כל עם ישראל בכלל ובפרט חברי 'קהילות פז' הי"ו בכל העניינים ויזכו לעלות לירושלים בקלות ונחת ובשמחה!

ולגאולה שלימה ברחמים מהרה אמן!

שלא להוציא חתן מביתו כל שנה ראשונה. תקפב מצוה שישמח חתן עם אשתו שנה ראשונה. תקפג שלא לחבול כלים שעושין בהם אוכל נפש. תקפד שלא לתלוש סימני צרעת. תקפה שלא למשכן בעל חוב בזרוע. תקפו שלא למנוע עבוט מבעליו בעת שצריך לו. תקפז מצות השבת משכון לבעליו בעת שהוא צריך לו. תקפח מצות נתינת שכר שכיר ביומו. תקפט שלא יעיד קרוב. תקצ שלא להטות משפט גר או יתום. תקצא שלא למשכן אלמנה. תקצב מצוה להניח עומרי השכחה. תקצג שלא ליקח עומר השכחה מתבואה או מאילנות. תקצד מצות מלקות לרשעים. תקצה שלא להוסיף במלקות המחויב מלקות, ובכללה שלא נכה ישראל. תקצו שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה. תקצז שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מן היבם. תקצח מצות יבום. תקצט מצות חליצה. תר מצוה להציל הנרדף. תרא שלא לחוס על הרודף. תרב שלא נשהה מאזנים ומשקלים חסרים עמנו, ואף על פי שלא נשא ונתן בהן. תרג מצוה לזכור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים. תרד מצוה להכרית זרעו של עמלק. תרה שלא נשכח מעשה עמלק שעשה עם אבותינו בצאתם ממצרים. **והיה כי תבוא:** תרו מצות קריאה על הבכורים. תרי מצות וידוי מעשר. תריח שלא לאכול מעשר שני באנינות. תריט שלא לאכול מעשר שני בטומאה. תריי שלא להוציא דמי מעשר שני בשאר דברים שאינם מאכילה ושתיה. תריא מצות להדמות בדרכי השם הטובים והישרים. **אתם נצבים – וילך:** תריב מצות הקהל במוצאי שביעית. תריג מצוה לכתוב כל אחד מישראל ספר תורה לעצמו, שנאמר: "וַעֲתָה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁירָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּתְּקֶיהָ לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל" (דברים לא, יט).

שבע מצוות דרבנן;

הן שבע מצוות עשה שנקבעו על ידי חז"ל. מניין זה הוזכר לראשונה בספר "כתר תורה" לרבי דוד ויטאל ולאחר מכן בספר התניא. המשותף בין המצוות הנמנות עם השבע הוא בכך שהן מצוות עשה מחודשות, ואינן הרחבה